

3. Kas komisjoni määruse artikli 13 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et selle alusel võib siseriiklikus õiguses täiendada või täpsemini määratleda neid eespool 1. küsimuses mainitud kriteeriume, mille alusel loetakse isik põllumajandusettevõtte juhina tegevust alustanuks, või annab see säte õiguse määrata kindlaks üksnes tegevuse alustamise hetke?

(¹) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, lk 1).

(²) Komisjoni määrus (EÜ) nr 1974/2006, 15. detsember 2006, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 368, lk 15).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 1. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente SA versus Fazenda pública

(Kohtuasi C-618/11)

(2012/C 49/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TVI Televisão Independente, S.A.

Vastustaja: Fazenda pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas CIVA artikli 16 lõige 1, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi äriisil eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav *reklamimaks* on reklaamiteenuse osutamisest lahutamatu ja tuleb arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulka) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punktiga a (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²) artikkel 73) ja iseäranis mõistega „kauba tarnimise ja teenuste osutamise puhul kõik tasuna käsitatav, mille tarnija (...) nimetatud tarnete eest on saanud või saab“?
2. Kas CIVA artikli 16 lõike 6 punkti c, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi äriisil eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav *reklamimaks* ei ole teenuse saaja nimel ja arvel makstav summa, ehkki kogutud summad kantakse kolmandale isikule kuuluvale vahekontole ja makstakse avalik-õiguslikele asutustele nii et seda ei arvata teenuse osutamise puhul

käibemaksuga maksustatava summa hulga väljast) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ artikli 11 A osa lõike 3 punktiga c (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 79 punkt c) ja iseäranis mõistega „summad, mille maksukohustuslane saab ostjalt või kliendilt tagasimaksena viimase nimel ja eest tehtud kulude katteks ning on raamatupidamisdokumentides kajastatud vahekontol“?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1).

(²) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Bruxelles (Belgia) 30. novembril 2011 — Patricia Dumont de Chassart versus Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Kohtuasi C-619/11)

(2012/C 49/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Patricia Dumont de Chassart

Vastustaja: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes (¹) artikli 79 lõige 1 rikub võrdse kohtlemise üldpõhimõtet ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõtet, mis on muu hulgas sätestatud Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 14, koostoimes Euroopa Ühenduse asutamislepingu konsolideeritud versiooni asjakohaste artiklitega 17, 39 ja/või 43, kui seda sätet tõlgendada nii, et see loeb 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes artiklis 72 ette nähtud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodide arvessevõtmist reguleerivate normide puhul õigustatud isikuks vaid surnud lapsevanema, mistõttu 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõige 1 välistab võimaluse, et üleelanud lapsevanemal — vaatamata kodakondsusele, kui ta on liikmesriigi kodanik või kui ta jääb 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes isikuliselt kohaldamisalasse, kes on 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõikes 1

viidatud kaheteistkümne kuu jooksul töötanud teises liidu liikmesriigis — oleks lubatud tõendada, et ta vastab tingimusele, mille kohaselt oleks tal 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 51 lõike 3 punkti 1 tähenduses õigustatud isikuna olnud kaheteistkümne surmale eelnenud kuu jooksul õigus saada kindlaksmääratud toetust kuue kuu jooksul, samas kui niisugune tõend on lubatud esitada sellel üleelanud lapsevanemal, kes on kas Belgia kodanik või mõne teise Euroopa Liidu liikmesriigi kodanik ja kes on 19. detsembri 1939. aasta töötajate peretoetusi käsitlevate konsolideeritud seaduste artikli 56bis lõike 1 tähenduses töötanud vaid Belgias, kuna sel juhul ei ole ta kunagi Belgia territooriumilt lahkunud?

(¹) EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35.

Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE 8. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 20. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-298/09: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (esindajad: dikigoros N. Korogiannakis ja dikigoros M. Dermitzakis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu otsus;

— kasutada oma täielikku pädevust ja tühistada hariduse ja kultuuri peadirektoraadi otsus valida apellandi pakkumus, mis esitati vastusena hariduskavade sisseostetavate teenuste (ESP-ISEP) avatud hankemenetluse EAC/01/2008 1. osas „Infosüsteemide arendamine ja hooldus” ja 2. osas „Infosüsteemide uuringud, testimine, koolitus ja tugi” (ELT 2008/S 158-212752), kaskaadmehhanismide teiseks töövõtjaks, millest hagejale teatati 12. mai 2008. aasta kahe eraldi kirjaga; samuti kahju hüvitamise nõue vastavalt endiste EÜ artiklitele 225, 235 ja 288 (nüüd EÜ artiklid 256, 268 ja 340) selle kahju alusel, mis tal tekkis kõnealuse pakkumismenetluse raames summas 9 544 480 eurot (3 945 040 1. osa eest ja 5 599 440 eurot 2. osa eest);

— teise võimalusena suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse asja sisuliseks lahendamiseks;

— mõista komisjonilt välja apellandi kohtukulud, mis seonduvad siinse apellatsioonkaebusega, sh ka Üldkohtule esitatud tühistamishagiga seotud menetlusega.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses ühele väitele, mis puudutab finantsmääruse (¹) artikli 100 lõike 2 ja rakenduseeskirjade artikli 149 lõike 2 vale kohaldamist.
2. Apellant palub kohtuasjas T-298/09 tehtud otsuse tühistamist, kuna komisjon ei täitnud õigeaegselt finantsmääruse artikli 100 lõike 2 ning rakenduseeskirjade artikli 149 lõike 2 sätteid, mis kujutavad endast keskset menetlusnõuet. Lisaks ei saa apellandile viivitusega edastatud piiratud teavet mingil juhul lugeda piisavaks ja vastavaks põhjendamiskohustusele, mis tuleneb finantsmääruse artikli 100 lõikest 2, sest komisjon ei esitanud põhjuseid või põhjendusi vastava hinnangu kohta ega lisanud teavet parimale kohale jõudnud pakkuja omaduste ja suhteliste eeliste kohta.

(¹) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 12. detsembril 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-637/11)

(2012/C 49/29)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TVI Televisão Independente, S.A.

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas CIVA artikli 16 lõige 1, nii nagu seda on tõlgendatud käesolevas kohtuotsuses (tõlgendus, mille järgi ärilisel eesmärgil edastatava reklaami eest tasutav reklaamimaks on reklaamiteenuse osutamise lahutamatu ja tuleb arvata teenuse osutamise puhul käibemaksuga maksustatava summa hulka) on kooskõlas direktiivi 77/388/EÜ (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punktiga a (praegu nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (²) artikkel 73) ja iseäranis mõistega „kauba tarnimise ja teenuste osutamise puhul kõik tasuna käsitatav, mille tarnija (...) nimetatud tarnete eest on saanud või saab”?